

TEPLO NA IHRISKU

TEXT ROMAN SAMOTNÝ

**SPRCHU POUŽÍVAME NA TO, NA ČO VÄČŠINA
ĽUDÍ (NIKOMU NEPADÁ MYDLO NA ZEM)**

Slovensko má už vyše dvoch rokov volejbalové družstvo, v ktorom hrajú geovia a lesby. Trochu kuriózný názov klubu – Lotosové kvety – však zaváňa kadečím. Porozprávali sme sa s Ľubomírom Hanigovským, ktorý za Lotosky „kope“, čo sa v tom ich klube vlastne deje.

Čo si máme predstaviť pod „LGBTI volejbalovým tímom“?

Ľubo: Bandu chalanov aj zopár báb, ktorých okrem záujmu o šport spája aj citová a sexuálna orientácia. Pravdaže sme otvorení aj ľuďom s väčšinou orientáciou, ale zrejme sa nás boja. ☺

Aká je motivácia ľudí, aby sa k vám pridali?

Ľubo: Dúfame, že je to hlavne vzťah k volejbalu. Ale zároveň to má aj spoločenský charakter. Existuje veľa ľudí v Bratislave, ktorí sa necítia komfortne v teplých kluboch alebo ich nebaví vypisovať si na internete. Ale zároveň by sa radi zoznámili s novými ľuďmi a keď majú aj blízko k športu, tak je to len plus.

Kto všetko patrí k Lotosovým kvetom?

Ľubo: Je to veľmi rôznorodá vzorka ľudí, máme medzi sebou architekta, ekonóma, učiteľa, dramaturga, fitnes trénera, kaderníka, zamestnanca autoservisu, študenta... Je dosť možné, že by sa títo ľudia za iných okolností nikdy nestretli. A práve vďaka tejto rôznorodosti posúvame hranice vlastnej tolerancie, ktorú očakávame od iných, ale často sami s ňou máme v praxi problém.

Darí sa vám nájsť spoločnú reč, keďže ide o pomerne pestrú zmes ľudí?

Ľubo: V každej skupine ľudí sa vyprofilujú dominantnejšie osobnosti, ktoré však zároveň majú prirodzenú autoritu. A potom sú takí, ktorí rozhodovanie prenechávajú iným a radšej sa prispôbia. Hoci členov máme medzičasom

už okolo 40, stále sa nám ešte darí nachádzať kompromisy, aj keď drobným výmenám názorov sa samozrejme nevyhneme. Je dosť pravdepodobné, že keď nás bude pribúdať, tak to budeme musieť deliť na viac samostatne fungujúcich družstiev.

Priťahuje teplý volejbal ľudí alebo musíte každého nového člena urputne hľadať?

Ľubo: Zo začiatku sme ľudí oslovovali my. Keďže je to kolektívny šport, potrebovali sme aspoň tých 10 – 12 ľudí na tréning, čo nie je na začiatok málo. Ale medzičasom, po dvoch rokoch existencie, sme si vybudovali možno aj nejaké meno a povest'. Organizovali sme aj pár otvorených tréningov, ktoré priťahli ďalších ľudí.

Kde všade ste boli na turnajoch?

Ľubo: Už ich veru bolo aj celkom dosť. Napríklad Budapešť, Viedeň, Praha. Prihlásení sme do Barcelony. Veľmi dobré vzťahy máme s Čechmi a ich pražským združením Alcedo, ktoré organizuje každý rok Pražské duhové jaro, jeden z najlepších turnajov v Európe. Alcedo oslávilo tento rok 15 rokov existencie, čo znamená, že tam asi robia niečo správne a preto sa nimi často inšpirujeme. Pred dvomi rokmi sme sa pridružili k ich českej gej lige (Legay) a vznikla z toho česko-slovenská liga. Zatiaľ si všetko platíme z vlastných vreciek, takže musíme veľmi dobre zvažovať, kam vycestujeme.

A čo teplý turnaj na Slovensku? Bude?

Ľubo: Už bol! Minulý rok v októbri sme organizovali Lotos

Cup 2012 a hostili 16 družstiev z piatich krajín Európy. Bola to pre nás veľká skúsenosť a dostali sme veľa pozitívnych reakcií. Tento rok to určite zopakujeme. Radi by sme zaviedli tradíciu jesenného turnaja v Bratislave. Je to však dobrovoľnícky projekt, takže nám to občas dáva zabrat.

Ako vás vníma väčšinová spoločnosť?

Ľubo: Ako volejbalistov amatérov. Alebo o nás vôbec nevie. Je to skôr komunitná záležitosť, ktorou by sme chceli osloviť hlavne LGBTI ľudí. Radi by sme týmto prispeli aj k zmene obrazu LGBTI ľudí v spoločnosti. Síce sme trochu „iní“, ale robíme tie isté veci ako všetci ostatní, dokonca aj my športujeme. ☺

Aký predsudok musíte najčastejšie vyvracať?

Ľubo: Nie sme všetci afektovaní a nenarodili sme sa s nadprirodzenou schopnosťou chodiť na 20-centimetrových opätkoch. Nenosíme všetci tangáče. Sprchu používame na to, na čo väčšina ľudí (nikomu nepadá mydlo na zem). Neslintáme nad každým chlapom (nechápem, kde veľa heterákov berie toľko sebavedomia a považujú sa za neodolateľných ☺). Naše vzťahy nie sú založené len na sexe a dokážeme byť milujúci, verní a oddaní.

A hlavná otázka nakoniec, prečo vôbec ten názov?

Ľubo: Mohol by som tu filozofovať nad symbolom lotosového kvetu, ale pravdou je, že to bola úplná náhoda. Na jednej akcii padol tento názov a je taký absurdný, že sa nám to zapáčilo. Neberieme sa zbytočne vážne... _